

10- NELER YAŞIYORUM

Günlük Kısa Notlar

Bu bölümde, farklı zamanlarda aldığım kısa notları okuyabilirsiniz. Kurtuluş kitabının dışında, fakat onunla bağlantılı, kısa günlük notlar gibi değerlendirilebilir. Bazılar filmlerden, kitaplardan alıntı notlar, bazıları ise anlık aklıma gelmiş notlardır. Daha önce de belirttiğim gibi artık baktığım her şey bana bir şey öğretmeye başlamıştı. Bazı şeyler uzunca yazıya ya da program oluyordu, bazıları da kısa notlar.

1- Bir yolculukta mola tesisinde, tuvalet çalışanı kadına selam verdim, benimle ekmeğini paylaşmak istedi. Sonra konuşmaya başladık. Kocasını esrardan hapiste, 17 yaşında bir oğlu mezarda, bir oğlu kaçmış, 4 yaşında küçük oğlunun nerede olduğunu bilmiyor. Bana 'kaç tane yetimhane var?' diye sordu.

O gün anneler günüydü, titredim, '**analar günün gutlu olsun**', diyemedim! Ama içimden 'kurtaracağım' dedim.

2- Ümitsiz olduğum bir günün gecesinde bir rüya görüyordum. Rüyamda bana, 'sen gayret et biz sana yardım edeceğiz.' deniyordu. Rüya da olsa bana büyük bir umut oluyordu bu sözler.

4- Başka bir gece rüyamda beni tursak ediyorlardı ve ben bir şekilde kaçıp kurtuluyordum. Bir ormanda bitkin şekilde buluyordum kendimi ve kedim ön patilerini bana uzatıyor ve 'ayaklarımı ye aç kalma, yapman gereken çok şey var.' diyordu.

5- Paylaşamama Durumu: İçimde yaşadıklarımı bazen birileri ile paylaşmak istiyordum. Anlatıyordum da birilerine. Fakat şöyle zor ve karmaşık bir durum vardı; aklımdaki düşünceler o kadar çeşitliydi ki, kime nasıl anlayabilirdim, nereden başlayabilirdim. Buna rağmen şu ana kadar yaşadığım süreçleri anlattığım kişiler ya beni dinlemiyor ya dinliyor gibi görünüyor ya da boş düşüncelere kapıldığını sanıyorlar. Bu durum ne moralimi bozuyor ve ne de geri adım atmamı sağlıyordu. Aksine her süreç bana farklı bir yolun var olduğunu gösteriyor. Sanırım bir şeyleri birileri ile paylaşmam için zamanın gelmesi ya da her şeyin sağlam temelleri oturması bekleniyor.

6- Mucize Beklentisi: Bazen moral olması adına tanrıdan bir şeyler bekliyorum, bana bir mucize göstermesini bekliyorum. 'Yardım et ki devam edebileyim' diyordum. Tabi bunları söylerken biraz şaka yapıyorum, biraz eğleniyorum kendimce. Yoksa ne bir mucize bekliyordum ne de somut bir yardım. Zaten gereken yardım ve destek gelmişti ve gelmekteydi. Her geçen gün Kurtuluş Yolu'nu sağlamlaştırmak adına kimsenin kıpırdatamayacağı taşlar diziyordum. Hem süreci hazırlıyordum hem de kendim hazırlanıyordum.

7- Asla ben demiyordum, eğer ki bir kez bile ben desem, kibrin esiri olacağımdan korkuyordum. Getirenin değil, getirdiğinin önemszenmesini istiyordum. İlk aşamada, bu kurtuluş fikrini oluşturmam, ikinci aşamada ise insanlara bu fikri yaymam gerekiyordu. Son aşamada eğer ki bir kişi gerekiyor ise nasıl bu ağır yükü sırtıma aldıysam, uygulama noktasında da yer alabilirdim. Ben ya da bir başkası çok önemli değildi, önemli olan hep birlikte bir şeylerden kurtulmak ya da kurtuluş sürecini başlatmaktı.

8- 'Yol uzun, düşman hileli, dostlar cahil.' olduğunu biliyordum, fakat içimde nasıl bir inanç oluştu ise ne korkum vardı ne de şüphem. Umutsuzluk iki yokluktan biriydi, ikincisi de ölümdü ve ölüm en kolay yoldu. Bizim amacımız değişimi umut etmek olmalıydı. Bir toplumu doğruya yöneltmenin en kolay yolu, siyasi yönetime doğru kişilerin geçmesiydi.

9- Şunu unutmayın, 'malı çok olanın korkusu da çok olur'. Saltanatın tadını alan da onu kaybetmekten endişe eder. İçinde korku besleyen şeytana yakındır. 'Allah, az verip aratmasın, çok verip azdırmasın'. Ey korkanlar ya tövbe edin ya da korkmaya devam edin.

10- İsimler... Bir adım Selahaddin, bir adım Seyyid, bir adım Seyfullah, bir adım Esedullah... Bir adım Mehmed, bir adım Kemal, bir adım Murat... Anam Yeter, babam Cemal, bacım Gülcihan... Bir başına, etten, kemikten bir adamdım işte. İmkansız isterim ama yolum yalnızca gerçekler üzerine kuruludur. Korkum yoktur. Bir canım var, bu yolda feda olsun. Size Kurtuluş Yolunu doğru anlatamazsam işte o zaman kahrolurum. Eğer ki dinlerseniz ve anlarsanız bu Allah'ın lütfudur, beceremezsem benim hatamdır.

11- 'İnsanlık kurtulacak' şu yalanı söyle deseler, diyemem, ölümü göze almışım bu yolda ama diyemem, insanları aldatmaktan çekinir, doğruluktan sapmaktan korkarım. Tabi ki hayatımda yalan söylemişimdir, yanlış iş yapmışımdır, fakat bu başka.

12- Motivasyon hakkında bir yazı okuyordum; 'Kişinin hedeflenen sonuca ulaşması için onu teşvik eden motivasyon, ne tür zorlukla karşılaşırsa karşılaşsın, kişinin bu yolda bağlılıkla ilerlemesini sağlamaktadır.' yazıyordu. Kimse benim aklımdaki düşüncelerin peşinden gidecek değildi, herkesi ilgilendiren konuları insanlara sunman lazımdı. Herkese bir motivasyon kaynağı gerekli, bu da ülküydü, ilkelerci, projelerdi, politikaları ve programlardı.

13- Çok ayrıntıya inmeden yaklaşık 200 sayfalık hazırlık yapmıştım, yazı yazmıştım. Belki detaylı anlatmaya kalksam bin sayfayı bulurdu ve aylar, yıllar alırdı. Bu kadar vakit yoktu 'Tanrı, dünyayı 6 günde yaratmıştı'. Sanırım, benim yapmam gereken de insanları en kısa şekilde etkilemek ve ikna etmektir. Sonra şöyle bir cümle oluştu kafamda; 'Dinleyin ve ülkeyi 4 saatte kurtaralım.' Eğlenceliydi ama doğrudu. Tüm yazıları videoya çekmiştim ve yaklaşık 4 saatte her şeyi anlatmıştım. Madem Allah oku demişti ve kimse okumamıştı, belki şimdi dinlerdik.

14- Göz önünde olmak: Her şey için bir planım vardı. İnsanların okunması ve dinlenmesi gerekiyordu; fakat insanlar, gözleri önüne olmayan, popüler olmayan, medyanın göstermediği hiçbir şeyi toplumsal olarak önemsemiyordu. Göz önünde olmanın birkaç kolay yolu vardı; çok para harcamak, yalana başvurmak, birilerine yalvarmak. Reklam için harcayacak çok param yoktu, yalana başvurursam ya da birileri ile derin anlaşmalar yapsam yolumdan dönmüş olurum.

Göz önünde olmak için doğrudan ve gerçekten sapmadan adım adım mücadele edecektim. Herkese ulaşmanın en kısa yolu da sosyal medyaydı. Diliyordum ki birileri, kendi çıkarlarını bir yana bırakıp, kurtuluş adına yanımda olacaktı ve bu güç, büyüyerek halkın kurtuluşu anlamasını sağlayacaktı. Daha önce de dediğim gibi yol uzun ama inancım tamdı.

Eğer ki bu süreçte bana bir şey olursa, ülkeyi kurtuluşa kavuşturacak program, Kurtuluş Yolu kitabında yazılıdır. Okuyun ve hakkınızı arayın.

15- Mücadele başlangıcı: Çocuklukta 'bir kandil gecesi doğduğum', söylenmişti. 16 Aralık 1983 tarihinin Mevlid kandiline denk geldiğini fark ettim. Mevlid Kandili, Hz. Muhammed'in doğumu kabul ediliyordu. Başlangıç için bir gün belirlemem gerekiyordu. Ben de Kurtuluş Yolu'nun çıkışını 14 Eylül olarak uygun görmüştüm. Böyle kutsal bir günde başlamak gurur vericiydi ve hem benim için hem de Kurtuluş adına yeni bir doğum olacaktır.

16- Kurda sormuşlar boynun neden kalın? "Kendi işimi kendim görürüm de ondan" demiş. Ben de elden geldiği kadar kapsamlı bir hazırlık içindeydim ve kimseden yardım almıyordum. Biz de bu ülkede, dışa bağımlı olmadan kendi işimizi kendimiz göreceğiz.

17- Her gün farklı düşünceler hızla oluşurken kafamda sakinliğimi nasıl koruyabiliyordum? Kime, nasıl anlatabilirdim yaşadıklarımı, aklımdan geçenleri? Nasıl yardım isteyebilirdim? Her gün farklı düşünceler hızla oluşurken kafamda sakinliğimi nasıl koruyabiliyordum? Bazen bir sorun beynimi çatlatırken, bir anda çözüm oluşuyordu.

Her şey neden bu kadar hızlanmıştı? Her şey bu kadar hızlı ilerlerken nasıl kolayca bir çözüm buluyordum?

* Bu düşünce fırtınasına yakalanmış olmak korkutmuyordu beni. Yöntemler sayesinde yönümü doğru seçebiliyorum ve sakin kalabiliyordum. Bununla birlikte bu hızlı akışın içinde, yazmak beni rahatlatıyor ve süreci kolaylaştırıyor.

18- Tevekkül ile başladığım bu yolda her şeyi o'nun başlattığını hissediyordum. O benim içime bir tohum atıyordu, ben o tohumu çimlendirip yeşertiyordum ve fidan ağaç haline gelince de başka bir tohum atıyordu.

Bugün veraset sisteminin ne kadar sakıncalı olabileceğini keşfetmiştim. Hz. Muhammet'in İslam halifeliğini devir alacak yetişkin bir oğlu olmamıştı ve torunları dahi bu unvana sahip olamamıştı. Tanrı zar atmazdı. Ne oldu ise bir amacı vardı.

19- Tatlı Küfürler: Gece kalkıp, küfrü nasıl engellerim diye düşünüyorum ve her kesin bildiği, artık çocukların bile rahatlıkla kullandığı, normalleşen küfürleri bir yana bırakıp tatlı küfürler etme adına bir süreç başlatmak istiyorum.

Kendi aranızda ne küfrederseniz edin ama gelin internet ortamında, dizilerde, filmlerde illa küfredeceksek, şöyle tatlı küfürler edelim. Patates çuvalı, yırtık çorap, araba lastiği, tuvalet terliği, çöp poşeti, taharet musluğu, kapı tokmağı... diyelim mesela.

20- Nasıl tek başıma cesaret edebiliyorum, 85 milyonluk bir ülkeyi değiştirmeye?

21- Dün bir video izlemiştim; bazı sanatçılar kamu ve belediye etkinliklerinde yer alamıyorlar. Burada bile bir adaletsizlik var. Pazar sabahı kalkıyor ve birdenbire bu soruna bir çare geliyordu aklıma; kamu etkinlikleri için bir sanatçı havuzu kurulmalı ve adil şekilde sanatçı seçimleri yapılmalıydı. Yetmiyor, dilenciler ya da dilencilik yapanlar için de bir çözüm düşünüyordum ve 'dilenciler için satış tezgâhları' diye not düşünüyorum defterime.

22- Kuran tektir, değiştirilemez. Ama Allah'ın sözleri ve mesajları her adım bir şekilde devam etmektedir.

23- İslam'ın üç unsuru vardı; iman, ibadet, ahlak. İman inanmanın başlangıcı, ibadet yaratana saygı içindi, ahlak ise güzel davranışlardı. İman ve ibadet bireyin kendisini, ahlak ise hem kendisini hem toplumun kalanını ilgilendirirdi. O yüzden birlikte yaşadığımız için ahlak kuralları çok önemlidir. Yani iman olmadan olmaz ama ibadet ve ahlakı iki kol gibi düşünmek gerekir.

24- Kurtuluş Tarifi: Bir şeyi anlatmanın en basit şeklini düşünüyorum ve bir anda o şekil aklıma düşüyor. Plan, proje, program yerine tarif kelimesini kullanmam gerekiyor. Ben bir önemsiz biriydim ve **kurtuluşun tarifini** anlatmak için gelmiştim.

25- Davul oldum zurna oldum diyar diyar, şehir şehir oynadım, zıpladım, dans ettim, halay çektim... Türküler söyledik, güldük, eğlendik... Düğünlerde, kına gecelerinde... Erzurum'dan Ağrı'ya, Artvin'den Samsun'a, Bozkır'dan Silifke'ye...

26- Tarihsel bir Kürt sorunu vardı. Kimsenin sahiplenmediği, görmediği, gösterilmeyen, sürekli çözülmeye çalışılan ama varlığı bile netleşmemiş derin mesele. Eğer bugün Kurtuluş adına bir adım atıyorsak, bu sorunu kaynağına inmeli, tespitler yapmalı ve ortak çözümler üretmeliyiz.

Bugün ben herhangi bir insanı, Kürt sorununun varlığı hakkında ikna edemiyorsam eğer Kurtuluş pek mümkün olmayacaktır.

27- Gece boyunca adalet kavramı aklımda dolandı durdu. Kurtuluş'un adalet anlayışını doğru ve net bir şekilde anlatamam gerekiyordu. Yoksa bir şeyler eksik kalacaktı.

28- Bütüncül Diyalektik, yeni dünyanın temel ilkesi olacaktır. Reddetme yerine ilkeler ışığında birlik oluşturma ile her şey çözülebilir. Karşı durduğumuz şeyler kötülük ve günahlar, yanında olduğumuz durumlar ise ahlak, erdem ve sünnet olmalıdır. Buradan başlarsak hiçbir sorun kalmaz.

29- Bir anda Peygamber Sünneti düşmüştü aklıma. Müşteriler indirim istediklerinde sürekli 'pazarlık sünnettir.' derlerdi. Neymiş diye incelemeye başladım. Yahu biz neyi abartmışız o kadar; Peygamber sünneti, ahlaklı olmak, erdemli olmak, adaletli olmak demekmiş. Daha sonra, 'biz neyin kavgasını veriyorduk' diye düşündüm. Hz. Muhammed'i ve Atatürk'ü aynı masaya oturtmak gerekliydi. Biri insan için düzen kurmuştu biri devlet için düzen kurmuştu ama sürekli bir kavga içindeydik. Artık bu iki kavramı birleştirmek gerekliydi.

30- Ali Cengiz oyunlarına karşı Keloğlan olup tüm oyunları ilim ile zekâ ile doğruluk ile bozacaktım.

31- Bu sabah, nedensiz yere aklıma ezan takılmıştı ve bir anda ezberlemiştim. Şöyle düşündüm her ezan sonunda bir iki kelimedeki Türkçe eklessek, sabah namazında mesela; 'Günaydın, gününüz hayırlı olsun, buyurun namaza.' desek. Öğle ezanından sonra adalet ile iki kelime laf etsek, çok anlamlı olurdu.

Ezanda bir söz vardı '**hayye alel felah**', **Kurtuluş'a gelin**, diyordu. Yani kurtuluş kelimesinin hem inancımızda hem de milli mücadelede önemli bir yeri vardı.

33- Liderler: İnsanlar ikiye ayrılır; lider olanlar ve lideri takip edenler. Liderler de ikiye ayrılır, koltuğu devralanlar ve koltuğu devirenler. Koltuğa geçen liderler de iki şey yapar; koltuğun şeklini alanlar ve koltuğa şekil verenler. Koltuğa şekil verenler de ikiye ayrılır, kendi çıkarına göre şekil verenler ve halkın çıkarına göre şekil verenler.

SON: Artık kitabın yazım süreci tamamlanmış gibiydi. Ne zaman bitti ya da az kaldı dediğim de eksik bir parça geliyordu aklıma ve tamamlıyordum. Ama artık bitmişti. Başka bir aşamaya geçmem gerekiyordu. Bu topraklarda yeni başlangıçlar hep besmele ile başlıyordu. Hayırlı olsun diyorduk, yolun açık olsun diyorduk. **Haydi Bismillah, yolumuz açık olsun, sonumuz kutlu olsun.**